

Eucaristia missionera i enviament d'un matrimoni

► El dissabte 19 de juliol a les 11 h, Mons. Saiz Meneses presidí enguany la celebració de l'Eucaristia missionera de les diòcesis de la Província Eclesiàstica. La celebració tingué lloc a la capella de la Fundació Busquets i varen concelebrar diversos preveres (delegats i missioners). Hi participaren els delegats de Missions de Terrassa, Sr. Antonio Urbano, i de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat, Mn. Manel Roig. Hi assistiren familiars dels missioners i persones vinculades a les delegacions de missions de les tres diòcesis. Durant la celebració va tenir lloc l'enviament d'una família missionera de Sabadell, formada per Àlex Holgado i Karen Margalet amb els seus fills, que els propers tres anys col·laboraran al Vicariat Apostòlic d'El Puyo, a Equador.

Hi assistiren familiars dels missioners i persones vinculades a les delegacions de missions de les tres diòcesis. Durant la celebració va tenir lloc l'enviament d'una família missionera de Sabadell, formada per Àlex Holgado i Karen Margalet amb els seus fills, que els propers tres anys col·laboraran al Vicariat Apostòlic d'El Puyo, a Equador.

GLOSSA

Jesús és a prop teu

Un diumenge de la darrera primavera, una nena de nou anys, quasi deu, va fer la primera comunió. Els seus pares formen part d'un grup de matrimonis, que va regalar a la menuda una imatge de la Mare de Déu de factura moderna, estilitzada, bonica. Anava acompanyada d'un escrit que deia: «El grup de matrimonis dels pares, amb el consiliari i tots els qui avui ens hem reunit, som molt feliços perquè hem participat en la celebració de la teva primera comunió. En l'Eucaristia, Jesús t'ha convidat a la seva taula perquè sap que ja pot comptar amb tu perquè col·laboris a fer un món millor, estimant i fent felices les persones que t'envolten. Per ajudar-te, Jesús t'ofereix un aliment perquè tinguis molta energia i ganes de fer treballar el teu cor a favor dels altres, amb un somriure, una abraçada, el perdó... Tot això és el que ens fa feliços i ens fa estar a prop de Jesús.»

«Nosaltres, els amics dels teus pares i els teus amics, creiem en la importància de l'amistat, de compartir i d'anar creixent per dins, ajudant-nos els uns als altres. Aquesta imatge de la Mare de Déu que avui et regalem t'ajudarà a sentir que Jesús és a prop teu, que sempre t'escolta i que pots confiar plenament en Ell. Així ho va sentir Ma-

ria, i així hi va confiar. Que aquesta il·lusió tan gran que tens avui per haver participat de l'eucaristia, la mantinguis sempre amb alegria. Així ho desitgem tots nosaltres, perquè t'estimem.»

Els amics dels pares d'aquesta nena se senten implicats en el seu creixement en la fe. Se senten companys de camí, comunitat, i saben que han de presentar i transmetre el que ells van rebre. Se senten testimonis d'allò que no poden callar, convidats a donar raó de la seva fe amb senzillesa i humilitat. Li han regalat la imatge de la Mare de Déu per presentar-li la figura de Maria i per convidar-la a fer com ella: seguir Jesús confiadament. «La mare diu als servidors: Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,5).

Ben segur que la nena, ara i quan sigui més gran, mirant la imatge que ha posat a sobre la tauleta de nit, recordarà el dia de la seva primera comunió i les persones que l'hi van regalar i, encara que passi el temps, algunes de les paraules de l'escrit i de les actituds que esmenta —confiança, alegria, comunitat, testimoni, perdonar, proïme, ajudar...— les sentirà, així com a Jesús mateix, ben a prop seu. Els amics del grup de matrimonis dels pares de ben segur que pregunten perquè així sigui.

Enric Puig Jofra, SJ

Horari de la Cúria

La Cúria Diocesana està oberta a l'atenció del públic de dilluns a divendres (no festius) de la 9.30 a les 13.30 h. La Cúria de Justícia (Tribunal Eclesiàstic), de dimarts a divendres (no festius) de 10 a 13 h. Adreça: c/ Vinyals 47-49, 08221 Terrassa. Telèfon: 937 337 120.

REMEU MAR ENDINS

Comença un nou curs

► El setembre tot va tornant a la normalitat després del període estiuenc. El juny passat celebràvem el desè aniversari de la creació de la nostra diòcesi donant gràcies a Déu per tants dons rebuts i agraint també a les persones la seva col·laboració i el seu esforç en la construcció de la diòcesi. Ara ens disposem a començar un nou curs i a seguir aplicant el Pla Pastoral Diocesà, que anirem enriquint amb el magisteri que el papa Francesc va oferint a l'Església i al món. El Pla Pastoral actual consta de tres capítols amb els seus apartats i accions concretes: Revifar la fe i aprofundir en la formació, el testimoni de la caritat i, finalment, la pastoral en clau de Nova Evangelització.

La fe és una adhesió personal de l'ésser humà a Déu que es revela. Comprèn una adhesió de la intel·ligència i de la voluntat a la Revelació que Déu ha fet de si mateix per mitjà de les seves obres i de les seves paraules. Amb el terme fe ens referim al conjunt de les veritats comunicades per Déu per a la nostra salvació. Aquesta es la fe en sentit objectiu. També fem servir la paraula fe per a designar l'acte de fe, és a dir l'acte de l'home i la dona creients que han acceptat la Revelació de Déu i tracten de viure segons la voluntat divina. Aquí la fe és la resposta personal de la criatura humana a Déu que es revela i que crida. És l'aspecte subjectiu de la fe.

La fe suposa també una relació personal amb Crist. Fe i seguiment de Crist estan relacionats de manera estreta. Mitjançant la fe estem arrelats en Crist, fonamentats en ell, i responem a la crida de Déu amb confiança, escoltant la seva Paraula i posant-la en pràctica. I la fe es torna més profunda i madura, es consolida i creix a mesura que s'intensifica la nostra relació amb Crist, a mesura que posem Crist en el centre de la vida.

També cal aprofundir en la formació. Ens trobem en un moment històric de canvis ràpids i d'un relativisme creixent.

En aquesta situació el cristià ha de respondre a un desafiament cultural continu que requereix una sòlida formació. Per això, a més de ser competent en el seu àmbit professional, ha d'assolir una formació integral i una síntesi entre fe, cultura i vida. «Estigueu sempre a punt de donar resposta a tothom qui us demani la raó de la vostra esperança» (1Pe 3,15). Aquesta invitació de sant Pere als primers cristians té una actualitat absoluta.

Es tracta d'una tasca important perquè ens trobem immersos en un procés de secularització que sembla que no tingui aturador. En la nostra cultura es va estenent l'agnosticisme, que esmor-teix el sentit religiós inscrit en el fons del ser humà, o el relativisme que erosiona les certeses més fondes. Aquesta situació es converteix en tot un desafiament per al creient, que s'ha d'aplicar en una formació àmplia i profunda que li serveixi per a donar resposta a les interpel·lacions que rebí i que també el faci capaç del diàleg.

Com ho assenyalava sant Joan Pau II en el preàmbul de l'encíclica *Fides et Ratio*, «la fe i la raó són com les dues ales amb les quals l'esperit humà s'eleva cap a la contemplació de la veritat. Déu ha posat en el cor de l'home el desig de conèixer la veritat i, en definitiva, de conèixer-lo a Ell perquè, coneixent-lo i estimant-lo, pugui assolir també la veritat plena sobre si mateix».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

SÍLVIA RUZO

Conviu amb Ell

La Sílvia Ruza i l'Hèctor de Arriba són una parella cristiana, ambdós especialitzats en animació sociocultural, que senten la necessitat de voler donar a conèixer la joia de l'Evangelí allà on van. Amb aquest objectiu creen *ÀnimaNova*, amb el suport de la Delegació Pastoral de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona, on la Sílvia hi participa activament, per apropar als joves l'essència del cristianisme. Entre les activitats que realitzen destaca *Conviu amb Ell*, unes convívencies on els joves poden descobrir l'amor que els té Jesús d'una manera lúdica i divertida (*animanova@outlook.es* / 636 647 727).

Per què neix *ÀnimaNova*?

Neix d'un desig de dos joves cristians amb moltes ganes de donar a conèixer la Paraula de Déu al món. Creiem en la importància de viure la fe des de l'experiència personal amb Déu i en el valor tan significatiu del testimoni. Volem donar l'oportunitat de trobar Déu als joves, en la recerca de la pròpia identitat.

Com són les convívencies?

Pretenen mostrar als joves una fe viva, animada i propera a les seves realitats. Un dels nostres principals objectius és el de donar-los eines per viure la trobada amb Déu.

Com presenteu l'Evangelí als joves?

Actualment hi ha una generació de joves que està essent evangelitzada amb una metodologia sovint no ajustada a la seva realitat. Creiem que la clau és adaptar-se a les noves tendències de la societat i, en concret, a les seves edats. Com que l'Hèctor i jo som joves, quan coneixen el nostre testimoni se senten més identificats.

Òscar Bardají i Martín

FE I GRANS CIUTATS

El projecte missioner de Francesc

Francesc és un pastor i un pastoralista reflexiu. *Evangelii gaudium* es concentra en l'anunci de l'Evangelí. Francesc actualitza l'Evangelí seguint les petjades del Concili Vaticà II, de l'exhortació *Evangelii nuntiandi*, de Pau VI, i de la V Conferència general dels Episcopats d'Amèrica Llatina i del Carib (CELAM) celebrada al santuari marià d'Aparecida (Brasil) l'any 2007.

El seu projecte es pot resumir en dues frases: «Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot» (*EG*, 27) i «la sortida missionera és el paradigma de tota l'Església» (*EG*, 15).

El cor místic d'aquesta nova etapa pastoral està en l'alegria d'evangelitzar. «En aquesta exhortació vull adreçar-me als fidels cristians per invitar-los a una etapa evangelitzadora marcada per aquesta joia, i indicar camins per a la marxa de l'Església en els pròxims anys» (*EG*, 1).

El centre de tota l'exhortació *Evangelii gaudium* és en el cap. 3, titulat «L'anunci de l'Evangelí» (n. 111-134), centrat en la persona de Jesucrist i en la missió. «L'Església per la seva naturalesa és missionera» (*Ad gentes*, 2). *Ecclesia semper reformanda in statu conversionis et in statu missionis* («L'Església sempre ha de ser reformada perquè sigui capaç de viure la conversió i de viure la missió»).

Aquest Poble de Déu missioner cal que estigui animat per un cor misericordiós i maternal. La revolució de la tendresa, iniciada amb l'Encarnació del Fill de Déu, inclou l'alegria d'estar prop de tots i de cada un (*EG*, 88). L'estil marià de l'Església s'expressa en la humilitat, la proximitat, la trobada i la tendresa (*EG*, 288). És l'Església com a «hospital de campanya».

(De la ponència del Dr. Carlos María Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

«María es nuestra Madre»

Mañana celebramos el Nacimiento de María, preludio de la Buena Nueva de la Salvación. La fiesta nos viene del s. v. También se la llama de *les marededéus trobades*: de las imágenes halladas de la madre de Dios.

- María es por excelencia la Madre. María lo fue y sigue siéndolo por expresa voluntad de Jesús en la Cruz.
- Quienes acuden a Ella la reconocen por su inmensa ternura y bondad.
- A quienes desde su corazón angustiado, lacerado, sufriente... le suplican, Ella —«la llena de gracia»— les responde y acude en su auxilio.
- Es la Madre que siempre está esperando a sus hijos. Permanece. La encuentras cuando la necesitas. Sólo hace falta invocarla.
- A Ella acuden todas las generaciones, agobiadas, cargadas, dolientes: «Me bendecirán todas las generaciones.»
- Nos encontramos con la Madre: en su mirada no cabe engaño. Todo queda al descubierto. No cabe discutir, ni justificar nada. Ella todo lo comprende.
- En la visita a la Madre se experimenta la necesidad de confiarle todo aquello que nos pasa, nos pesa y nos angustia... De su encuentro, salimos liberados.

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La fiesta de mañana

«Ensayo de cantos para cuando nazca Dios»

«Canten hoy, pues nacéis vos, los ángeles, gran Señora, y ensáyense, desde ahora, para cuando nazca Dios», repetiremos mañana en la fiesta de la Natividad de Nuestra Señora. «La liturgia del día —decía Benedicto XVI— nos enseña a reconocer que el nacimiento de María está directamente relacionado con el del Mesías.»

María proclama «un cántico de alabanza y de acción de gracias a Dios, no sólo por lo que ha hecho en Ella, sino por lo que ha hecho en toda la historia de salvación. Todo es don suyo» —afirmaba el papa Francisco al consagrar el mundo al Corazón de María. Y añadía: «Celebramos en ti las grandes obras de Dios, que nunca se cansa de inclinarse con misericordia hacia la humanidad, afligida por el mal y herida por el pecado, para curarla y salvarla.»

Con el Papa, pedimos a María que custodie nuestra vida: «Bendice y refuerza todo deseo de bien; reaviva y alimenta la fe; sostén e ilumina la esperanza; suscita y anima la caridad; guíanos a todos nosotros por el camino de la santidad. Enséñanos tu mismo amor de predilección, por los pequeños y los pobres, por los excluidos y los que sufren, por los pecadores y los extraviados de corazón.»

Vete sembrando, Señora, de paz nuestro corazón, y ensayemos, desde ahora, para cuando nazca Dios.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. □ **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: Mt 1,18-23)]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. v) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededéus trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. xi), rel.
9. □ **Dimarts** [1Co 6,1-11 / SI 149 / Lc 6,12-19]. Mare de Déu del Claustre (Solsona, romànica). Sant Pere Claver (Verdú 1580 - Cartagena d'Índies 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; santa Felícia, mr.
10. ■ **Dimecres** [1Co 7,25-31 / SI 44 / Lc 6,20-26]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustiniana; beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr., nat a la Jana (Maestrat).
11. ■ **Dijous** [1Co 8,1b.7-11.13 / SI 138 / Lc 6,27-38]. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. iv); santa Teodora Alexandrina, penitent; beat Bonaventura Gran (Riudoms 1620 - Roma 1684), rel. franciscà.
12. ■ **Divendres** [1Co 9,16-19.22-27 / SI 83 / Lc 6,39-42]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions.
13. □ **Dissabte** [1Co 10,14-22 / SI 115 / Lc 6,43-49]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església.
14. ■ **† Diumenge vinent**, Exaltació de la Santa Creu (lit. hores: 4a setm.) [Nm 21,4-9 / SI 77 / Fl 2, 6-11 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona.

DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

▸ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort, i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida.»

▸ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R. Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Masà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▸ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

▸ Evangeli segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, vés a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat un germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n amb la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells.»

▸ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Así dice el Señor: «A ti, hijo de Adán, te he puesto de atalaya en la casa de Israel; cuando escuches palabras de mi boca, les darás la alarma de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", y tú no hablas, poniendo en guardia al malvado, para que cambie de conducta, el malvado morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre; pero si tú pones en guardia al malvado para que cambie de conducta, si no cambia de conducta, él morirá por su culpa, pero tú has salvado la vida.»

▸ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto: / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

Rostre de Crist. Icona de Sèrbia (s. XIII, detall)

•••) Aquesta imatge parla

▸ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que amor; porque el que ama a su prójimo tiene cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no envidiarás» y los demás mandamientos que haya, se resumen en esta frase: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Uno que ama a su prójimo no le hace daño; por eso amar es cumplir la ley entera.

▸ Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano peca, repréndelo a solas entre los dos. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otro o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano. Os aseguro que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en el cielo, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en el cielo. Os aseguro, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre del cielo. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos.»

COMENTARI

Una comunitat que perdona i celebra la presència del Senyor

El text d'avui forma part del discurs de Jesús a la comunitat (Mt 18,1 - 19,1). El tema central és el perdó i presenta un model de procediment per al perdó comunitari en el cas que un germà (cf. 23,8) ofengui un membre de la comunitat. L'esquema d'actuació és la reiterada correcció fraterna, abans d'apel·lar al judici de la comunitat.

Tenim constància de procediments semblants en aquella època tant en les tradicions jueves (Qumran) com en la Grècia clàssica (Plató fa referència a Sòcrates, que esmenta el costum d'amonestar el transgressor en particular abans de portar-lo al tribunal). Tanmateix, el que caracte-

ritza el procediment de Jesús en el text d'avui és la comprensió i el desig de reforma del pecador, no la condemna.

El subratllat més important de l'ensenyament d'avui és que el perdó passa per la mediació eclesial. És molt significatiu en aquest sentit que el text sobre el perdó de l'Església (local) sigui calcat del text que donava a Pere aquesta potestat en l'episodi de Cesarea de Felip (Mt 16,19). I també resulta sorprenent constatar que es lliga aquesta autoritat i aquest servei a la pregària (18,18-19).

Però, encara més, que això es fa amb una formulació que recorda el nom de Jesús, Emmanuel: «Allà on n'hi ha dos o tres units en el meu nom, jo sóc allà enmig d'ells» (18,20). Jesús és tot el

temps «Déu amb nosaltres», Emmanuel. També en el perdó eclesial.

Per tant, aquest breu fragment presenta una imatge alhora realista i digna de l'Església. Una comunitat de germans que perdona, que prega i que es reuneix per celebrar la presència del Senyor enmig seu. En ella, l'exhortació al perdó i a la comunió tenen un lloc central. Això és també un referent per a nosaltres. Perquè la importància del perdó i d'un procediment per assolir-lo parteix del fet del pecat. L'Església és una comunitat de pecadors que se saben perdonats (baptisme), que perdonen (celebració del perdó) i que celebren conjuntament la presència de Jesús (eucaristia).

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 7, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a l'església de Sant Jaume de Parets del Vallès.

Diumenge dia 14 de setembre, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia en l'Inici de Ministeri de Rector de Mn. Marcos Aceituno a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

NOTÍCIES

Confirmacions a Sentmenat. El diumenge dia 13 de juliol, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a les 12.30 h a la parròquia de Sant Menna a Sentmenat i administrà el sagrament de la Confirmació a quatre fidels de la comunitat parroquial.

Celebració patronal a l'església del Carme a Mirasol. El dimecres dia 16 de juliol a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz va celebrar la Missa a l'església de la Mare de Déu del Carme, dins el terme parroquial de Sant Joan Baptista de Mirasol. L'acompanyaren Mn. Alberto Quílez, rector, i d'altres preveres. En acabar la celebració, el Sr. Bisbe bené i imposà l'escapulari als assistents.

10 ANYS DE VIDA DIOCESANA EN DATES (i VIII)

2013 (*segueix*)

- **24 d'abril a 1 de maig.** Mons. Saiz Meneses presideix el primer pelegrinatge diocesà a Terra Santa amb motiu de l'Any de la Fe.
- **12 de juny.** Mons. Saiz Meneses assisteix a l'audiència general a Roma i manté una breu entrevista amb el papa Francesc.
- **15 de juny.** Creació de quatre noves parròquies a la diòcesi: Mare de Déu de les Arenes a Terrassa, Mare de Déu del Roser a Cerdanyola del Vallès, Sant Francesc d'Assís a les Franqueses del Vallès i Sant Joan Baptista de Mirasol a Valldoreix.
- **22 de juny.** Ordenació diaconal del P. José Luis Navarro Santotomás SDB, a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.
- **3 de setembre.** Benedicció i inauguració de les obres d'ampliació de l'escola diocesana Mare de Déu de la Salut a Sabadell.
- **Del 17 al 19 de setembre.** Terrassa acull la primera trobada nacional de joves de confraries i germansats.
- **13 d'octubre.** Beatificació del Dr. Josep Guardiola Pujol, primer prevere diocesà màrtir del territori de la diòcesi, juntament amb 521 màrtirs més del segle xx a Espanya, a la ciutat de Tarragona.
- **17 d'octubre.** Mons. Saiz Meneses beneeix les instal·lacions provisionals dels serveis centrals de Càritas Diocesana a Sabadell.
- **19 d'octubre.** Trobada diocesana al Santuari de la Mare de Déu de la Salut amb motiu de l'Any de la Fe, amb la segona trobada d'infants, presència de les famílies i trobada diocesana de joves.
- **20 d'octubre.** Missa d'acció de gràcies a la Catedral per la beatificació dels màrtirs del segle xx a Espanya.
- **27 d'octubre.** Missa a les esglésies de Sant Pere de Terrassa en la restauració del títol de prior de Santa Maria, que queda unit al de rector de la parròquia de Sant Pere de Terrassa. Missa d'acció de gràcies a la parròquia de Sant Pere de Rubí per la beatificació del Dr. Josep Guardiet Pujol, rector màrtir.
- **9 de novembre.** Jornada de Formació: El Dr. Joan Planelles, vicedegà de la Facultat de Teologia de Catalunya, presentà l'encíclica *La llum de la fe*. Presentació del nou Pla Pastoral Diocesà 2013-2018: *La bona nova del servei*.

- **Del 15 al 17 de novembre.** Primer pelegrinatge diocesà a Roma amb motiu de l'Any de la Fe, presidit per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar.
- **24 de novembre.** Cloenda diocesana de l'Any de la Fe a la Catedral i a cada parròquia.
- **28 de novembre.** Presentació diocesana de *Catalonia Sacra* a les esglésies de Sant Pere de Terrassa.
- **14 i 15 de desembre.** Segones Jornades «Transmet»: «Quan la Bona Nova esdevé servei». Conferència inaugural de Mons. Carlos Osoro, arquebisbe de València i president de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola.
- **30 de desembre.** Missa funeral a la Catedral per l'etern descans de l'Emm. i Rvdm. Sr. Ricard Maria Cardenal Carles, arquebisbe emèrit de Barcelona, mort el dia 17 de desembre a Tortosa.

2014

- **11 de gener.** Clausura del Tribunal sobre un presumpte miracle del beat Pere Tarrés.
- **Del 2 al 8 de març.** Visita *Ad limina apostolorum* dels bisbes de Catalunya a Roma. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses i Mons. Salvador Cristau Coll hi participen i són rebuts pel papa Francesc.
- **Del 10 al 14 de març.** Assemblea General de la Conferència Episcopal Espanyola. Mons. Saiz Meneses és escollit responsable del Departament de Pastoral Penitenciària.
- **22 de març.** Consagració de l'altar major de la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.
- **5 d'abril.** Ordenació dels diaques permanents Mn. Jesús de la Ossa Olivas i Mn. Àngel José Ubieto Lalaguna a la Catedral.
- **24 d'abril.** Presentació de Càritas Diocesana als mitjans de comunicació.
- **27 d'abril.** Mons. Saiz Meneses assisteix a la canonització dels papes Joan XXIII i Joan Pau II a Sant Pere del Vaticà.
- **4 de maig.** Ordenació presbiteral de fra Carles Fuentes Gómez OFM, a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell.
- **25 de maig.** Ordenació diaconal a la Catedral de Mn. Marcos Emmanuel Pujol Troncoso i Albert Agib Mikhail.
- **15 de juny.** Celebració del desè aniversari de la creació de la diòcesi de Terrassa a la Catedral.

REMAD MAR ADENTRO

Comienza un nuevo curso

En septiembre todo va volviendo a la normalidad después del período veraniego. El pasado mes de junio celebrábamos el décimo aniversario de la creación de nuestra diócesis dando gracias a Dios por tantos dones recibidos y agradeciendo también a las personas su colaboración y esfuerzo en la construcción diocesana. Ahora nos disponemos a iniciar un nuevo curso y a seguir aplicando el Plan Pastoral Diocesano, que iremos enriqueciendo con el magisterio que el papa Francisco va ofreciendo a la Iglesia y al mundo. El actual Plan Pastoral consta de tres capítulos con sus apartados y acciones concretas: Reavivar la fe y profundizar en la formación, el testimonio de la caridad, y, por último, la pastoral en clave de Nueva Evangelización.

La fe es una adhesión personal del ser humano a Dios que se revela. Comprende una adhesión de la inteligencia y de la voluntad a la Revelación que Dios ha hecho de sí mismo mediante sus obras y sus palabras. Con la palabra fe nos referimos al conjunto de verdades comunicadas por Dios para nuestra salvación. Es la fe en sentido objetivo. También usamos la palabra fe para designar el acto de

fe, es decir el acto del hombre y de la mujer creyentes que han aceptado la Revelación de Dios y tratan de vivir según la voluntad divina. La fe es aquí la respuesta personal de la criatura humana a Dios que se revela y llama. Es el aspecto subjetivo de la fe.

La fe supone también una relación personal con Cristo. Fe y seguimiento de Cristo están estrechamente relacionados. Mediante la fe, estamos arraigados en Cristo, fundamentados en él, y respondemos a la llamada de Dios, con confianza, escuchando su Palabra y poniéndola en práctica. Y la fe se hace más profunda y madura, se consolida y crece a medida que se intensifica y fortalece la relación con Él, a medida que se pone a Cristo en el centro de la vida.

También es preciso profundizar en la formación. Nos encontramos en un momento histórico de cambios rápidos y de un relativismo creciente. En esta situación, el cristiano debe responder a un desafío cultural continuo para lo cual requiere una sólida formación. Por eso, además de ser competente en su ámbito profesional, ha de alcanzar una formación integral y una síntesis entre fe, cultura y vida. «Estad siempre dispuestos a dar respuesta a todo

el que os pida razón de vuestra esperanza» (1Pe 3,15). Esta invitación de Pedro a los primeros cristianos tiene una gran actualidad.

Se trata de una tarea particularmente importante porque nos encontramos inmersos en un proceso de secularización aparentemente imparable. En nuestra cultura se va extendiendo el agnosticismo, que apaga el sentido religioso inscrito en lo profundo del ser humano, o el relativismo, que erosiona las certezas más hondas. Esta situación se convierte en un gran desafío para el creyente, que se ha de aplicar en una formación amplia y profunda que le sirva para dar respuesta a las interpelaciones que reciba y que le capacite para el diálogo.

Como señalaba san Juan Pablo II en el preámbulo de *Fides et Ratio*, «la fe y la razón son como las dos alas con las cuales el espíritu humano se eleva hacia la contemplación de la verdad. Dios ha puesto en el corazón del hombre el deseo de conocer la verdad y, en definitiva, de conocerle a Él para que, conociéndolo y amándolo, pueda alcanzar también la plena verdad sobre sí mismo».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa